

TEDENSKE SLIKE

PRILOGA

DOMOVINI

Leto XI.

V Ljubljani, dne 24. decembra 1935.

Štev. 52.

Pozdravljen betlehemski hlev!

»Pozdravljen, betlehemski hlev!«
glasi se spet božični spev.
Prepeva zemlja, raj strmi
pred Njim, ki v jasecah leži.

Ob Njem spet greje se srce,
pozablja tuge in gorje;
goreče želje, prošnje vnete
nocoj posluša božje Dete.

Na hladno zemljo lije mla,
odpira nam ljubezni vir;
na polje, vrt, na slednji krov
rosi božični blagoslov.

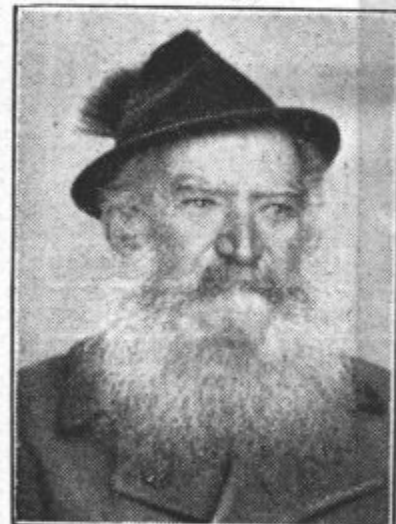
ŠESTDESETLETNICA NASEGA UČENJAKA. Vseučilišni profesor dr. Metod Dolenc je praznoval te dni svoj šestdeseti rojstni dan. Rodil se je v Slapu pri Vipavi. Po prevratu je služboval kot svetnik višjega deželnega sodišča v Ljubljani, od marca 1920. je pa redni profesor za kazensko pravo in kazenski postopnik na ljubljanskem vseučilišču. Prof. Dolenc je nedvomno najplodovitejši slovenski pisatelj na pravnem polju. Piše kar v dveh strokah: v kazenskem pravu in v pravni zgodovini. Še mnogo plodnih let!

IZROČITEV NOBELOVE NAGRADE švedski kralj Gustav V. izročal ge. Joliot-Curiejevi, hčeri soodkriteljice radia, letošnjo Nobelovo nagrado za kemijo.

NOSNO KOST SI JE ZLOMIL v Zuožu v švici, kjer je preživel nekaj dni svojih letošnjih zimskih počitnic odstopivši angleški zunanji minister Hoare. Tukaj ga vidimo pri drsanju.

ODSEL JE V VEČNA LOVIŠČA Peter s Kamna, ki se je pisal za Repovža in je bil ves podoben sv. Miklavžu. Visoko rasel je bil kakor smreka v gori in raven se zdaj na stara leta, ko ga je težilo že polovico osmega križa. Bela brada mu je padala kakor razpenjen slap po prsih. Njegov ljudomil pogled in prijazna beseda sta ga še prav posebno priklenila k srcu naše mladine, ki ga je prekrstila v Miklavža. A prav za letošnje Miklavževo se je poslovil za vedno. Spomin nanj pa ostane živ. Bogate lovske izkušnje so ga napravile za lovskega vodnika in njegova beseda je res kaj veljala. Pokoj njegovi duši.

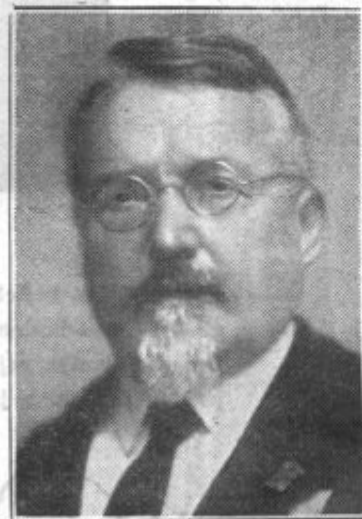
† **IGNAC SUPAN.** V Brežicah so položili k večnemu počitku šolskega upravitelja v pokoju in bivšega župana mesta Brežice g. Ignaca Supana. Pokojni je bil doma iz Smarjete pri Rimskih Toplicah in je ućakal 75 let. V tedaj nemških Brežicah je deloval kot odličan narodnjak v vseh narodnih društvih za probudo in blagostanje brežiških Slovencev. Bil je vse življenje zavezan Jugoslovan in kot tak se je tudi leta 1904. udeležil kronanja kralja Petra v Beogradu. Pred desetimi leti je stopil v pokoj, a je še vedno deloval v prosih javnosti in leta 1928. je bil soglasno izvoljen za župana. V tem svojstvu je mnogo storil za procvit Brežic, zlasti pa za mestne reveže, ki jim je bil velik dobrotnik. Naj mu bo lahka zemlja, preostalim naše iskreno sožalje!

PATRIJARH ANTIOHIJE — KARDINAL. Papež je imenoval za kardinala tudi patrijarha Antiohije, monsignorja Tapunja. To imenovanje je prvo svoje vrste v zgodovini vatičanske ustanove. Jugoslovani smo zaman pričakovali, da bi Vatikan upošteval naše želje in pravice ter imenoval kardinala tudi iz vrst jugoslovenskega episkopata.

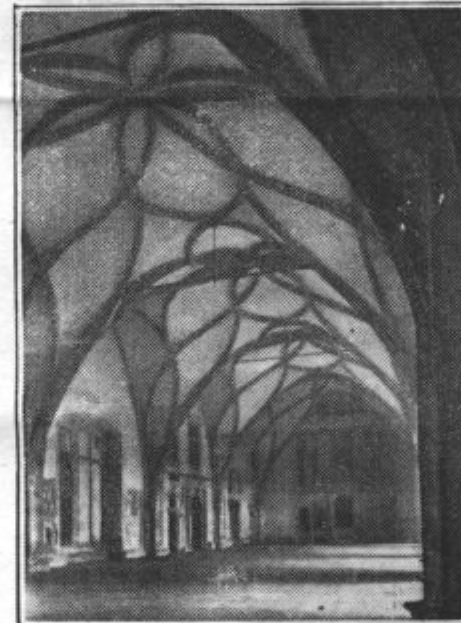
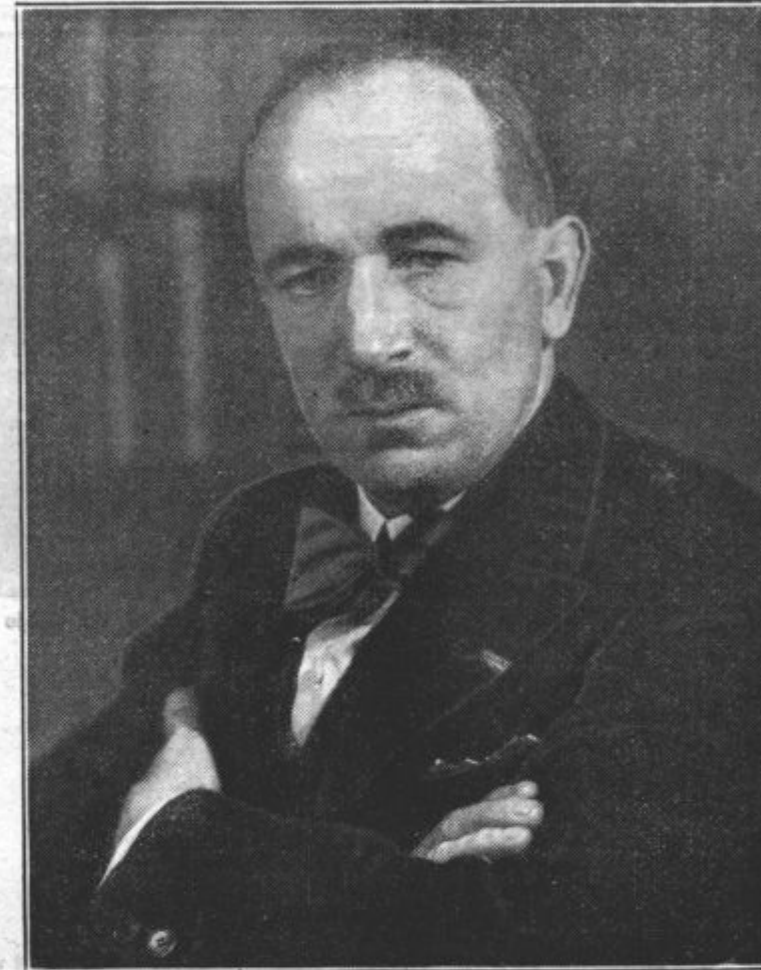

STARI KOROŠKI OBICAJI. Ziljani pri narodnem rajanju pod lipo.

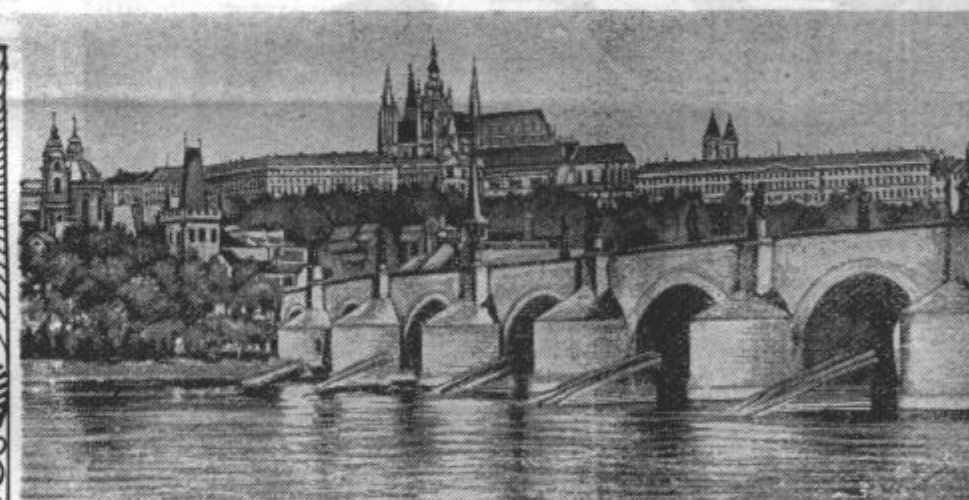

LEP JUBILEJ. Sedemdesetletnico je praznoval te dni Ivo Trošt, nadučitelj v pokoju, pisatelj in zaslužni prosvetni delavec. Jesen življenja preživlja v miru in zadovoljstvu na Ježici, a zibelka mu je tekla v solnčni Vipavski dolini. Še mnogo let!

DR. EDVARD BENEŠ — PREDSEDNIK ČESKOSLOVASKÉ REPUBLIKE. Preteklo nedeljo je bil z 340 glasovi proti 100 glasovom izvoljen dr. Eduard Beneš za predsednika bratske republike. Dr. Edvard Beneš se je rodil 28. maja 1884 v Kozlanyh pri Kralovicah kot sin malega kmeta. Gimnazijo je dovršil v Pragi ter se po maturi vpisal na modroslovno fakulteto. Že takrat je navezal tesne osebnosti s Masarykom. Po enem letu je odšel v Pariz, kjer se je posvetil političnim in sociološkim vedam. Doktorat si je pridobil na univerzi v Dijonu. Iz Pariza je odšel v London, od tam v Berlin, kjer se je dalje časa ustavil. L. 1908 je položil izpit tudi v Pragi na filozofični fakulteti. Takoj nato je bil postavljen za profesorja narodnogospodarskih ved na praški trgovski akademiji. L. 1912. je začel predavati sociologijo na univerzi ter leto pozneje tudi na tehniški visoki šoli. Istočasno pa se je udeleževal tudi že politično in sicer v Masarykovi stranki. Objavil je celo vrsto znanstvenih študij o vprašanju narodnosti, o modernem socializmu, o politični vzgoji i. t. d. Ko je leta 1914 Masaryk odpotoval v inozemstvo, je postal Beneš prvi posrednik med njim in med domačimi zarotniki, ki so pozneje dobili ime »mafija«. Koncem 1915. je Beneš tudi sam zapustil domovino in se pridružil Masaryku v Parizu, kjer je takoj postal tajnik českoslovaškega narodnega sveta. Organiziral je po vsem inozemskem tisku slajno propagando za samostojno čsl. državo ter začel izdajati tudi poseben list. Posebno se je posvetil organiziranju českoslovaških kolonij po vsem svetu ter je kmalu začel pogajanja tudi z veznimi državami za priznanje neodvisnosti českoslovaške države ter pravomočnost českoslovaške vlade, ki se je sestavila v Parizu in v kateri je bil Beneš že zunanji minister. Na mirovni konferenci je dr. Beneš z dr. Kramářem stal na čelu českoslovaške mirovne delegacije in je z velikim uspehom branil zgodovinske meje svoje države ter tudi dosegel, da so bile v mirovnih pogodbah priznane. Koncem septembra se je vrnil v Prago ter postal v novolimenovani vladi zopet zunanji minister, položaj, ki ga do svoje izvolitve za predsednika republike nikoli več ni odložil. Benešovo delovanje kot zunanji minister je še vsem v živem spominu. Dal je mladi Českoslovaški ugled, kot ga ni dosegla nobena druga osvobodjena država. Bil je eden najboljših svetovnih diplomatov, ki je poznal temeljito vsa mednarodna vprašanja ter bil prijatelj z vsemi mednarodnimi osebnostmi. Organizacija Male zveze je izključno njegovo delo. Zveza narodov se ima predvsem njemu zahvaliti, da je danes to, kar je še. Francija ima v njem najbolj zvestega zaveznika. Razorožitvene konference so imele v dr. Benešu vnetega sodelavca. Zastopnik razmeroma male države, kot je dejansko bil, je dosegel v mednarodnem življenju ugled in spoštovanje, ki so se mu klanjali brez razlike tudi zastopniki največjih velesil. Pri njem se res lahko reče, da je duh slajno zmagal nad vsemi predsodki. Njegovo zadnje delo je bilo, da je pritegnil sovjetsko Rusijo v aktivno delovanje v Evropi.

Vladislavova dvorana, kjer je bil izvoljen novi predsednik českoslovaške republike.

Pogled na Hradčane, kjer je bila volitev.

STRAHOTNE POPLAVE V JUŽNI SRBIJI. Nedavno je zadela naše južne brate huda poplava, ki je uničila mnogo pridelkov in terjala tudi človeške žrtve. Luda Mara je hudournik, ki izvira na vzhodnem pobočju 950 m visoke gorske planote Vitečeva. Že v maju, prav gotovo pa v začetku junija presahne ta hudournik popolnoma. Na nekaterih zemljevidih sploh ni zaznamovan, v drugih pa je zarisana pod imenom Vatoša. Narod, ki živi ob tem hudourniku in pozna njegove muhe, pa mu je dal značilno ime »Luda Mara«. Čim pade na pobočju bregov, ki visijo v sotesko Lude Mare, malo več dežja, se vsa voda z golih hribov zlije v razorano in precej strmo korito, da Luda Mara vzkipi in odnese vse, kar najde na poti. Voda se pojavi naenkrat kot en sam val. Na prvi sliki vidimo ostanek mosta v Vatošu, na drugi pa imemo primer, kako so valovi hudournika izpodjedali tudi trdnjše stavbe.

Slike z abesinskih bojišč

BOJIŠČE PRED GORAHEJO. — Abesinski položaj pred Gorahejo po umiku italijanske vojske.

Cesarstva palača v Addis Abebi (na levi cerkev, sezidana v spomin Mencika)

Na levi: dekle iz amharske pokrajine. Na desni: cesarjeva hči, princesa Tsahal.

ZA KRATEK ČAS V ABESINJI. — Italijanski vojaki v zavojevani Tigri urejajo vrt in sadijo rastline.

Dr. Robert Hockmann, šef delegacije ameriškega Rdečega križa v Abesiniji je bil ubit o priliki italijanskega bombnega napada.

Mladi Abesinci se vadijo v obrambi proti plinom.

ABESINSKI KRALJEV PRED POLETOM. — Abesinski vladar Haile Selassie na letališču v Addis Abebi, odkoder je z letalom potoval na bojišče k svojim četam.

LEPOTICI IZ ADIGRATA.